

HET FONETISCH SCHRIFT

De Nederlandsche voorbeelden ter illustratie, werden, voor zoover aanwezig, opzettelijk overgenomen van de gramfoonplaat „Beschaafd Nederlandsche Typeklanken” (Lier, Van In & Co), door den leider van deze reeks besproken; de belangstellende gebruiker kan dus van deze plaat afhooren wat hier met Nederlandsch wordt bedoeld. Een nadere phonetische beschrijving daarvan is thans ook te vinden in: E. BLANQUAERT, *Practische Uitspraakleer van de Nederlandsche Taal*² (Antwerpen, De Sikkel, 1942), en op diens Nederlandsche Gramfoonplaten (ib., 1937).

De hier gebruikte teekens zijn:

p	als in Ndl.	paard
b	„	bal
t	„	tak
d	„	dak
k	„	kar
g	„	zakdoek
m	„	maat
n	„	nacht
ɲ	„	oranje
ŋ	„	tingeling
l	„	les
r	„	raar (met tongpuntrillingen)
ʀ	„	raar (gebrouwd)
f	„	fout
v	„	Vlaming
(stemhebbend, dus niet zoo dicht bij <i>f</i> als in het Hollandsch)		
w	als in Ndl.	water (bilabiaal)
s	„	som
z	„	zout
ʃ	„	kruisje
ʒ	„	gelei
j	„	jas
χ	„	lachen
g	„	geven

h	als in Ndl.	hoed
ʔ	glottisslag, zooals aan Hgd.	<i>ab</i> voorafgaat
i	als in Ndl.	bieden
ɪ	„	bidden
e	komt halflang voor in Ndl.	<i>beek</i>
ɛ	als in Ndl.	<i>bek</i>
æ	als in de open uitspraak van Ndl.	werken (dus meer open dan in <i>zetten</i> ; bijna Eng. <i>back</i>)
a	komt halflang voor in Ndl.	<i>baak</i>
ɑ	als in Ndl.	<i>bak</i>
ɔ	„	<i>bos</i>
ʊ	„	<i>bom</i>
o	komt halflang voor in Ndl.	<i>boos</i>
u	als in Ndl.	<i>boek</i> (kort)
y	„	<i>nu</i> (kort)
ø	„	<i>beuk</i> (kort)
œ	komt halflang voor in <i>freule</i> , of in het eerste lid van den tweeklank <i>ui</i> , als in Ndl. <i>lui</i>	
Δ	als in Ndl.	<i>bus</i>
ə	„	<i>de</i>

Diphthongering wordt aangeduid door het naast elkander plaatsen van de elementen op drie wijzen (bv. *iə*, *ie*), naar gelang de onderlinge waarde van die elementen. Ook buiten de diphthongen worden vaak vocalen of consonanten kleiner gedrukt, om aan te duiden dat zij minder sterk worden gehoord: bv. *kəpələ* (spin) en *fæχtən* (vechten) te Brugge (H. 36), n^{rs} 19 en 21.

Diacritische teekens:

- ˙ halflang.
- : lang. Alle spraakklanken zonder lengte-teekens zijn dus kort.
- ˘ aspiratie.
- ˘ (onder den spraakkl.): palataliseering die tevens een gehoorsindruk van mouilleering geeft.
- ˘ (onder den spraakkl.): vocaliseering, waardoor *l*, *m*, *n*, *r* vaak syllabische waarde verkrijgen.

- › ronding van niet-geronde of overronding van geronde.
 - › halve ronding.
 - ◁ ontronding of min dan normale ronding van geronde.
 - ◁ halve ontronding.
 - ◁ meer gesloten.
 - ◁ meer open. Voor het gebruik van ◁ en ◁ dient als basis de volgorde i, ɪ, e, ε, æ voor de niet geronde palatalen, y, ø, œ voor de geronde; u, o, u, ɔ voor de gutturalen; ʌ, ə, a, ɑ voor de medialen; k^r en t^r beteekenen meestal k en t die op weg zijn om door een volgende j te worden geassimileerd.
 - ◁ beteekent : meer naar voren.
 - ◁ „ „ „ achteren.
 - ◁ onderaan een consonant : stemhebbend (geheel of gedeeltelijk).
 - ◁ onderaan een consonant : stemloos (geheel of gedeeltelijk).
 - ˜ boven een vocaal of een half vocaal : nasaleering.
 - ˆ boven een vocaal of een half vocaal : halve nasaleering.
 - ˆ boven een vocaal of een half vocaal : tweetoppig dalend accent.
 - ˆ vóór een lettergreep : beklemtoning van die lettergreep.
- Woord of uitdrukking tusschen | | : woord of uitdrukking in een ander verband dan den gewonen tekst.
- () in den tekst wijzen op varianten met of zonder het gedeelte tusschen ().
- pauze ; dunner - en dichter bij de voorafgaande letter wijst op samenhang van voorafgaande en volgende letters ;
 - vervangt een reeds vermelden vorm.